

N. Andersen: Ligesom det er udtalt i Betænkningen, at Udvalget ikke anser det Forslag, der blev vedtaget ved anden Behandling, for den absolut rette og eneste mulige Maade, hvorpaa Sagen kunde ordnes, saaledes blev der ogsaa under Forhandlingen af adskillige ærede Medlemmer udtalt det Haab, at det maatte lykkes at finde en Maade, der kunde tilfredsstillende de forskjellige Interesser med Hensyn til denne Sag. Det er jo tydeligt efter den Stilling, som den høitærede Indvigningsminister har indtaget til det Forslag, som blev vedtaget ved anden Behandling, at der ikke er nogen Udsigt til at faae Loven ud i den Skikkelse, hvori den da blev vedtagen. Det har derfor ogsaa været os magtpaaliggende — naar jeg siger os, mener jeg dermed foruden mig selv det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 7de Valgfreds (Casfe) — at faae et Ændringsforslag frem til tredie Behandling, hvorom der mulig kunde opnaas en større Enighed mellem de forskjellige Partier, end der opnaaedes ved det Forslag, der blev vedtaget ved anden Behandling. Det vi have tænkt os at bringe frem til tredie Behandling, er et Forslag, der skulde gaa ud paa at vende tilbage til den nu gjældende Kapitelstart, men med den Tilføielse, at der skulde gives Eiendeeierne Erstatning for det, de maatte godtgjøre, at de i en Narrække have haft for deres Eiendeforn ud over Kapitelstarten, enten ved en Godtgjørelse een Gang for alle eller ved gjennem en Narrække at give et saadant Tillæg ud over Kapitelstarten, som de kunne bevise, at de have haft en Række af Aar, ligesom der ogsaa paa den anden Side, naar Ijerne kunne godtgjøre, at det Eiendeforn, der leveredes, ikke af Eiendeeieren er udbragt til Kapitelstarten, skal gives dem nogen Erstatning. Vi have imidlertid vanskeligt kunnet faae et saadant Forslag bragt frem paa Grund af Tidens Korthed mellem anden og tredie Behandling, men vi have desuden heller ikke anset det for rigtig at lade et saadant Forslag komme til Behandling her i Thinget, uden at det først havde været forelagt Udvalget til Drøftelse, og jeg vil derfor tillade mig at foreslaa, at tredie Behandling nu standses, og at der gives os en noget længere Tid til at fremkomme med et saadant Ændringsforslag samt Tid til, at vi kunne behandle det i Udvalget, førend det bliver bragt til Forhandling her i Thinget. Jeg stiller altsaa det Forslag, at tredie Behandling standses.

Formanden: Det ærede Medlem mener, at Sagen tilbagevises til Udvalget; kun paa denne Maade kan Forslaget stilles. Forhandlingen dreier sig nu derom.

Casfe: Jeg vil tillade mig at anbefale det Forslag, der nu blev stillet om, at Sagen vender tilbage til Udvalget. Jeg har under Sagens tidligere Behandling, ligesom ogsaa i Ud-

valget som Medlem af Mindretallet bestemt fra Raadet at gaa ind paa det Forslag, Flertallet stillede med Hensyn til Sagens Ordning, saaledes at jeg endog stemte imod Lovforslaget, som det blev vedtaget ved anden Behandling. De Herre ville imidlertid erindre, at det, der bevirkede, at jeg maatte stille mig saaledes, var Overbevisningen om, at den Maade, hvorpaa Sagen var foreslaaet ordnet fra Flertallets Side, ikke kunde bestaa med Retfærdighed, men at den gjorde Indgrib i de Rettigheder, som efter privatrettlige Forhold maatte tilkomme Eiendetagerne. Saa levende min Overbevisning var derom, saa levende var paa den anden Side virkelig ogsaa min Erkjendelse af Unskeligheden af at faae det Forhold, som var Gjenstand for det oprindelige Lovforslag, bragt i en saadan Stand, at det kunde blive gennemført, netop fordi Gjennemførelsen deraf vilde have en overordentlig stor Betydning for en stor Mængde, hvis Interesser kunne blive fremmede derved; jeg sigter herved naturligvis fortrinsvis til Eiendeyderne. Saa levende min Erkjendelse er heraf, saa fast er ogsaa det Haab, at det, naar Sagen kommer tilbage til Udvalget, vil lade sig gjøre at faae den indrettet paa en saadan Maade, at der vil kunne fremkomme Enighed mellem os derom. Jeg er enig i, hvad den ærede Forslagsstiller (N. Andersen) nu yttrede, at man netop stærkt kan knytte Haabet derom til den Utaalelse i Flertallets Betænkning, at det ikke ansaa det, der var foreslaaet, for den absolut rette eller eneste mulige Maade. Den ærede Forslagsstiller gik ind paa at antyde, hvorledes man maatte kunne tænke sig Forholdet ordnet. Jeg vil ikke komme ind paa Indholdet deraf, da det i alt Fald fra en eller anden Side kunde blive gjort til Gjenstand for Forhandling, men jeg vil blot bemærke, at i alt Fald sikkert et væsentligt Punkt af det, hvorpaa det for en stor Del kommer an, vil kunne faae sin Ordning i to forskjellige Retninger. En af de Grunde, hvorfor der ikke nu foreligger noget Ændringsforslag for det høie Thing, er ogsaa den, at det Punkt, som i sig selv med Hensyn til Udfaldet maatte have en mindre Indflydelse, naar Forholdet dog skulde ordnes, kunde komme til at lægge særegne Vanskeligheder i Veien, naar der foreslaas Ændringsforslag til 3die Behandling.

Solstein-Solsteinborg: Det kan naturligvis kun være mig kjært at se den Række, som jeg udtalte ved Sagens 2den Behandling, bragt paa det Punkt, at der nu er Udsigt til at faae Realiteten idetmindste bragt til Afstemning her i Thinget. Jeg skal med stor Anekjendelse slutte mig til det Forslag, som for Diebliffet foreligger, og jeg kan ikke sige Andet, end at det vil være overordentlig tilfredsstillende for mig, hvis Flertallet i Salen vil slutte sig dertil, saaledes at Sagen maatte kunne blive bragt